

Requeriment vs. requisit

Els termes *requeriment* i *requisit* deriven del verb *requerir* i són propis del llenguatge jurídic i administratiu. Tanmateix, tenen significats diferents.

Requeriment és l'acció de requerir, és a dir, de demanar com a necessari; en l'àmbit de l'Administració, és l'acció per la qual una administració pública instiga una persona a dur a terme una determinada actuació o a no fer-la.

Pikovit / shutterstock.com - 2255261921

El Govern formula un **requeriment** d'incompetència a l'Estat contra l'ordre que regula les subvencions als ens locals.

Requisit és la 'condició exigida o necessària per a una cosa'.

Els aspirants van haver d'acreditar els **requisits** que determinen les bases específiques.

Mentre que el *requeriment* és un acte jurídic emès per l'autoritat que implica un grau elevat d'obligació i sovint un constrenyiment administratiu o judicial, el *requisit* és només una condició específica per a un fi o un propòsit determinat.

Així doncs, l'ús de *requisit* no és adequat quan es fa referència a un acte jurídic:

El Departament ha d'acatar el **requisit** judicial del jutjat contenciós administratiu.

El Departament ha d'acatar el **requeriment** judicial del jutjat contenciós administratiu.

L'incompliment del **requisit** no està tipificat com a infracció.

L'incompliment del **requeriment** no està tipificat com a infracció.

En els casos que *requeriment* o *requisit* puguin semblar sinònims, cal optar per fer servir el terme *requisit*:

L'informe final ha de fer constar el resum de les solucions d'urbanització d'acord amb els **requeriments** del plec de prescripcions tècniques.

L'informe final ha de fer constar el resum de les solucions d'urbanització d'acord amb els **requisits** del plec de prescripcions tècniques.

Tots dos ens volem presentar per a aquesta plaça, però cap dels dos complim tots els **requeriments**.

Tots dos ens volem presentar per a aquesta plaça, però cap dels dos complim tots els **requisits**.

La locució prepositiva **a requeriment de** és pròpia del llenguatge jurídic i administratiu, i vol dir 'a petició de'.

L'Ajuntament ofereix un servei de mediació en conflictes privats **a requeriment del** ciutadà.

Cal acreditar la representació **a requeriment de** l'Ajuntament de Badalona en les alegacions.

Amb un possessiu, s'omet la preposició *de*: *a requeriment* + possessiu (*a requeriment meu, a requeriment nostre, a requeriment teu, a requeriment vostre, a requeriment seu*).

A requeriment teu han ampliat el termini de lliurament dels projectes.

La mesa va continuar amb el procediment de licitació i, **a requeriment vostre**, va admetre totes les proposicions.